

LES VEUS DE CREIXELL: LA PAQUITA DE CAN MOY

Us presentem la segona de les entrevistes del projecte: Les Veus de Creixell, que pretén recollir informació sobre la història recent de Creixell de la mà dels seus habitants.

Com us dieu? Paquita Moy Frigola

On vàreu néixer i en quin any ? A Creixell, a can Moy, l'any 1927. Sóc del mateix any que en Francisco de cal Coix, la Pilar, l'Ernest Valent i en Pitu Pallach.

La seva família a què es dedicava? Eren pagesos, propietaris de can Moy. A casa érem 10 persones: els avis, la tia de Barcelona –era la germana del padrí–, l'oncle –en Ramon Moy Campenys–, els pares, la Tresita, la meva germana i en Pere, el meu germà.

On teníeu les terres? A Garrigàs, Pontós, Borrassà i Vilamalla.

Què hi plantàveu? Sembràvem civada, userda, blat, fenc, esparcet, etc.

Com les conreàveu? Amb els animals i l'arada. En teníem un parell. Això era molt!

I teníeu tractor per fer-ho? No, abans no n'hi havia, només teníem vaques, eugues... Jo anava a Figueres amb el carro i el burro a vendre la llet de les vaques.

I quants anys teníeu? Tenia 12 o 13 anys. A casa em feien treballar! Pujava pel camí de Vilamalla, allà ens trobàvem amb una altra noia de Garrigàs que venia també amb un carro i un burro. Les dues arribàvem juntes fins a Figueres. Recordo que havíem de passar pel passadís de fusta del Pont del Príncep, en aquells moments, tot just estaven començant les obres del pont que hi ha ara. Sempre feia el mateix recorregut: primer pel carrer Pujades, després cap al carrer Sant Pau on deixava la cantina de llet a un carrabiner, tot seguit cap al carrer Jonquera on deixava les cantines de llet per al cotxe de línia que les duia fins a la Jonquera i finalment cap al carrer Tapis on deixava la cantina de llet al mossèn Miquel de la Salut de Terrades. Això ho vaig fer durant uns set anys! Recordo que quan arribàvem a Figueres havíem de passar pels burots, on ens pesava la llet. Aleshores, pagàvem per litre de llet transportat.

Tot i treballar, vàreu poder anar a l'escola? Sí, al convent de monges de Borrassà. Recordo que ens feien dur un gorro emmidonat blanc on portàvem gravat el nostre nom. Després de la guerra civil, l'escola es feia allà, al quartel. La mestra era la Sra. Pilar, la dona d'en Foso, el secretari.

Al mas teniu vinyes? On? Sí, en teníem dues. Una a l'antic hort que tenien els de can Mascases a Garrigàs (es refereix a un camp que hi ha a tocar les actuals granges d'en Jaume Roura) i una l'altra anat cap a Santa Anna, a "l'Algodra", en terme de Garrigàs.

Així, doncs, la vinya era força lluny de Creixell? Sí, tot i això la mare venia des d'allí carregada amb saques de fulles per donar de menjar al bestiar!

I cada any fèieu vi? Sí, teníem molts picapolls i moscats.

El mas tenia tines per fer-lo? Sí, tenia una tina. Recordo que hi pitjàvem els raïms i que tots els de casa ho volíem fer perquè era molt divertit!

Havíeu anat mai a veremar a França? Sí, un any ja de casada. Recordo que vaig anar a St. Llorenç de la Salanca, un lloc molt bonic. Érem tota una colla de Figueres, hi havia en Pitu Busquets, en Galceràn i el meu marit, en Joan Esperó.